

Jeg tvivler derimod meget om, at Nødvendigheden af i selve Lovene at opstille, hvilke Tvangsmidler der kunne anvendes mod rentente Communer, er gaaet ind i den almindelige Bevidsthed, og det af den ganske simple Grund, at man ikke hidtil har kjendt Noget til saadanne rentente Communer. Jeg troer, at man ikke hidtil har tvivlet om, at man havde Myndighed til at fremtvinge Lydighed af Communerne, skøndt jeg tvivler meget om, at der kan paavises noget særligt Lovbud, der giver Regjeringen en saadan Myndighed. Den har været anerkjendt tilstede, og jeg mener, at den vil være vedblive at være anerkjendt tilstede, selv om det foreliggende Lovforslag ikke kom til at indeholde Noget derom. I hvert Fald maatte Regjeringen jo, naar der ikke fandtes Noget derom i Loven, i paakommende Tilfælde som i saamange andre Tilfælde handle paa sit eget Ansvar og tage Følgerne. Da Spørgsmaalet imidlertid nu engang er blevet bragt frem, skal jeg kun henstille til det ærede kongevalgte Medlem, om han ikke maatte ansee Et af To for det Rigtigste, nemlig enten at nøies med en Bestemmelse i Lovforslaget om, at det i saa Henseende skal forblive ved det Bestaaende, uden at Noget altsaa særligt fremhæves, eller ogsaa nøiere at præcisere de Tvangsmidler, som han vil tilstede Regjeringen at anvende. (Rieger: Maa jeg bede om Ordet?). Dersom det ærede kongevalgte Medlems Formening er rigtig, at Lovforslaget, vedtaget uden en saadan særlig Bestemmelse som den af ham foreslaaede, vil efterlade et ligefrem Hul i Lovgivningen — Noget, som jeg, som sagt, ikke vil erkjende —, saa haaber jeg, at det ærede kongevalgte Medlem dog ogsaa vil indrømme, at det, saasnart der havde vist sig Trang til en saadan Bestemmelse, vilde have været overordentligt let at faae denne Trang afhjulpen, langt lettere i hvert Tilfælde end som nu, hvor man, idetmindste saavidt mig bekjendt, hidtil kun har havt med lydige Communalbestyrelser at gjøre.

David: Jeg skal tillade mig endnu at tilføie nogle Ord i Anledning af de Vædringsforslag, som jeg har stillet. — Hvad mit Vædringsforslag under Nr. 25 til § 44 angaaer, da bemærkede den høitagtede Indenrigsminister

iforgaars, at det ikke kunde være rigtigt at indrømme Formandens Stemme et saadant præ, som deri er foreslaaet i det Tilfælde, som der her er Tale om, fordi Amtmanden er født Formand i Amtsrådet, og en saadan Magt ikke godt kan indrømmes en født Formand, medens den bedre kunde tilstaaes Sogneraadets valgte Formand. Dette Punkt blev ogsaa idag berørt af en æret Landsstingsmand (Hasle) paa samme Maade. Jeg skal imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hele mit Forslag slet ikke gaaer ud paa at forstærke Formandens Indflydelse eller paa at forøge hans Stemmes Vægt, men kun paa at sige, at der skal foretages Noget der, hvor det ikke kan nytte, at man bliver staaende ved en Lighed af Stemmer, som gjør det, der egentlig skal foretages, til en Umulighed; det er dette, som mit Vædringsforslag gaaer ud paa. Der er under det Affnit af Lovforslaget, som vedkommer Sogneraadet, blevet anført forskjellige Tilfælde, hvor det kommer an paa at tage en Beslutning om, at der skal gjøres Noget, ikke om, at der ikke skal gjøres Noget, og aldeles lignende Tilfælde kunne ogsaa indtræde for Amtsrådets Vedkommende. Mit Forslag gaaer nu, som sagt, ikke ud paa at forstærke Formandens Betydning, men det gaaer ud paa at gjøre det muligt, at der bliver gjort Noget, at der finder en virkelig Afgjørelse Sted. Jeg skal forøvrigt ingenlunde opholde Thinget ved at søge at gjøre opmærksom paa, at den Lighed imellem Medlemmerne, som man vil gennemføre saavel med Hensyn til Sogneraadet som med Hensyn til Amtsraadet, er begrundet paa Noget, der i og for sig kan betragtes som et Postulat, ligesom den heller ikke virkelig vil finde Sted efter de foreslaaede nye communale Love; at der i flere Punkter vil være en Forskjel, viser sig allerede noksom ved at gennemgaae de enkelte Paragrapher i Lovforslagene. — Jeg har endvidere tilladt mig under Nr. 33 at foreslaae, at der, hvad Amtsraadet angaaer, tilføies Lovforslagets § 50 en Bestemmelse i Lighed med den, som jeg tillod mig at foreslaae med Hensyn til Sogneraadet under § 30. Den ærede Indenrigsminister bemærkede iforgaars, at det maatte ansees som et fællagtigt Udtryk, naar jeg i Forslaget havde talt om